

05.02.2015

Feliks Ostrowski - zapomniany kompozytor z Lublina

autor: pianista89

Feliks Ostrowski, rodem z Kraśnika, jako zapomniany krzewiciel polskiej kultury muzycznej.

Na przestrzeni dziejów, Kraśnik, niewielkie miasto założone w 1377 roku na prawach magnackich zapisał się jako ważny ośrodek życia muzycznego. Należy wziąć tutaj pod uwagę nie tylko znaną tabulaturę Jana z Lublina ale, jak się przekonamy, także innych muzyków, którzy odegrali równie istotną rolę w krzewieniu kultury muzycznej miasta.

Jak się przekonujemy na przestrzeni dziejów niezwykłą rolę na tym gruncie odegrał konwent kanoników regularnych, główny organizator życia muzycznego w XV i XVI wieku. Z tamtego okresu znani są tacy organiści, jak: Paweł, Kacper Koszecki, czy Piotr Parcevita.

W XVIII i XIX wieku istniała również przyklasztorna, prowincjonalna kapela skupiająca śpiewaków i instrumentalistów. Jej członkami byli zarówno amatorzy, jak i profesjonaliści, o czym dowiadujemy się z notatki zamieszczonej w „Kurierze Polskim” z 11 sierpnia 1749 roku: „W kościele kanoników regularnych odbył się pogrzeb R. Wybranowskiego, chorążego lubelskiego, po kazaniu odprawił się kondukt przy rezonacji kapeli”.

To właśnie z Kraśnika wywodzi się żyjący w XIX, utalentowany pianista, kompozytor i pedagog – Feliks Ostrowski. Nie wiele jest danych dotyczących wczesnych lat życia kompozytora. Urodził się w Kraśniku. Wyciąg metrykalny został sporządzony dnia 19 stycznia 1834 roku: „ Proboszcz parafii Kraśnik świadczy na mocy zapisu znajdującego się w księgach metrykalnych parafii kraśnickiej, iż Feliks Ostrowski urodził się dnia trzeciego miesiąca stycznia tysiąc osiemset drugiego roku i jest synem Walentego i Franciszki Ostrowskich”.

W latach młodości kompozytor pobierał naukę u księdza Antoniego Lubaczewskiego. Potwierdził to w jednym ze swoich dzieł: *Adagio et Rondo pour Piano composé et dédié a mon bienfaiteur son Excellence Mr l'abbè Antoine Lubaczewski Prèlat des Chanoines Règuliers de Latran parson èlève Felix Ostrowski op.11.*

Z prasy dowiadujemy się iż Pan Ostrowski „ Wyszedł w pełni wykształcony z Warszawskiego Muzycznego Konserwatorium”. Kształcił się tam pod kierunkiem Waclawa Wilhelma Würfla (1791-1852), czeskiego kompozytora, pianisty i organisty.

Pierwsze koncerty Feliksa Ostrowskiego miały miejsce zapewne już za czasów studenckich. Jednak działalność koncertową na szeroką skalę rozpoczął w roku 1827.

Dnia 25 lutego tegoż roku miał miejsce koncert muzyków kijowskich „na dochód inwalidów”, w którym to przedsięwzięciu uczestniczył Ostrowski, co udokumentowane jest na afiszu. Obok niego wystąpili: Lipiński, Serwaczyński, Krogulski, Łopatta i „Artysta Szulc”. Występ dwudziestopięcioletniego muzyka obok takich sław, jakimi byli już wówczas lubelscy skrzypkowie, Karol Lipiński i Stanisław Serwaczyński należy uznać za duży sukces.

Podczas swoich podróży artysta grywał nie tylko w Polsce i na Ukrainie. Występował także w Petersburgu, gdzie prezentował utwory Chopina i na Litwie. W tym czasie podczas pobytu w

Petersburgu, poślubił pannę Müllerówną.

Ostrowski był nie tylko pianistą, ale także i kompozytorem. Jednak niewiele jego utworów doczekało dzisiejszych czasów. Jednym z nich jest Adagio i Rondo. Dzieło powstało w roku 1830 i stanowi przykład klasycznej formy stosowanej przez kompozytorów tamtego okresu. W twórczości kompozytora istotne miejsce zajmuje także forma poloneza.

Feliks Ostrowski jako kompozytor i pianista odegrał istotne miejsce w rozwoju muzyki polskiej wczesnego romantyzmu. Można go uważać za jednego z krzewicieli polskiej kultury muzycznej, wykształconego na podobnym gruncie jak Józef Elsner, czy Fryderyk Chopin.